

Emajlirlec

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE EMAJLIRANE POSODE

Z zadnje seje upravnega odbora

Povečanje osebnih dohodkov le ob večji produktivnosti

Upravni odbor je na zadnji seji 29. aprila 1965 obravnaval finančno poročilo za prvo četrtletje 1965 in po proučitvi sprejel določene sklepe za nadaljnje poslovanje.

Upravnemu odboru je na seji poročal direktor računovodstva Viktor Piliš. Člani upravnega odbora so poročilo dobrega proučili in o njem razpravljali. V zvezi s poročilom in razpravo je upravni odbor sprejel nato osem sklepov važne vsebine. Sklenil je, da je treba dosledno izpolnjevati smernice in sklepe, sprejete na centralnem delavskem svetu dne 25. marca 1965 in na upravnem odboru 17. aprila 1965. Nadalje je treba pri operativnih planih upoštevati z družbenim planom predvidene količine kvalitetne emajlirane posode (pastel, dual in elektro), opozoril je enonomske enote na preseganje plana stroškov manjših popravil in da je treba posvetiti vso pozornost tudi najmanjšim režijskim stroškom, ker v primerjavi z letom 1964 ti stroški rastejo v vseh proizvodnih ekonomskih enotah. Mobilizirati je treba vse notranje rezerve v tehnologiji in delovnem času, čimprej urediti notranjo organizacijo podjetja in podvzeti določene ukrepe za boljšo disciplino. Upravni odbor je tudi ugotovil, da je dvig osebnih dohodkov možen le ob povečani proizvodnji in z manjšim številom zaposlenih, ker lahko samo v tem primeru predvidevamo, da bo na vsakem posameznem delovnem mestu zaposlena oseba, ki je stoddotno sposobna opravljati delo.

M. B.

KAJ PRIPRAVLJA MLADINA V MESECU MLADOSTI

Kot vsi drugi se je tudi naš mladinski aktiv pripravil na mesec mladosti. Sestavljen je program, po katerem se bodo vrstile športne prireditve in proslave.

Najprej, to je dne 6. maja 1965, prične športni turnir mladinskih aktivov z gaberskega področja v malem nogometu, odbojki, streljanju, namiznem tenisu in šahu. Naš aktiv bo tekmoval v vseh disciplinah. Strelsko tekmovanje pa bo organizirala strelska družina v tovarni, ki nam ob takšnih prilikah vedno rada pomaga. Ta tekmovanja bodo trajala vse do 8. maja 1965.

Dne 9. maja 1965 se je 5 članska ekipa udeležila manifestativnega pohoda ob žici partizanske Ljubljane. Da je bila konkurenca močna, naj omenim, da je za disciplino na 15 kilometrov, kjer je tekmovala naša ekipa, bilo prijavljenih kar 1.068 ekip.

V programu je tudi družabni večer s plesom, ki bo 22. maja 1965. Na dan mladosti, 25. maja, pa bo pred tovarno organizirana proslava.

PLAN IN IZVRŠITEV PLANA V APRILU

TO POT BOLJ TESNO

SESTAVEK O TEM OBJAVLJAMO NA 8. STRANI

DVA DNI PRED PRVIM MAJEM je bila v sejni sobi upravnega odbora skromna slovesnost, katere so se mimo glavnega direktorja ing. Lojzeta ILGA udeležili tudi predstavniki organov delavskega upravljanja in družbeno političnih organizacij podjetja. Po kratkem govoru je glavni direktor podelil zlate značke dva leva štirinajstim članom delovne organizacije, ki so do prvega maja dopolnili petindvajset let službe v podjetju. Značke za dolgoletno prizadevno in zgledno delo so dobili: Neža Farčnik, Angela Farčnik, Helena Rezar, Marija Gologranc, Franc Brecl, Franc Krajnc, Franc Speglič, Anton Žuželj, Ivan Bošnjak, Alojz Arlič, Marija Potočnik, Marija Krempuš, Marija Koštomaj in Ferdinand Mlakar.

Ureditev voda in prometnega vozlišča v Celju

Celjani se večkrat sprašujejo, kako je s perspektivno ureditvijo voda in prometnega vozlišča v Celju. Žal pa na to vprašanje ni mogoče dati zadovoljivega odgovora, saj kot kaže do ureditve voda in prometa vozlišča v Celju ne bo prišlo tako hitro kot bi želeli, kljub velikim prizadevanjem občinske skupščine in njenega predsedstva.

Za ureditev voda so v prvi vrsti potrebna velika sredstva, ki jih pa trenutno ni. Celjska občina takih investicij letos ne zmore, zato se je predsedstvo občinske skupščine obrnilo na merodajne organe v republiki, da bodo s krediti priskočili na pomoč. Kljub velikemu razumevanju do take važne investicije, kot je regulacija voda v Celju pa do realizacije zaenkrat še ni prišlo, čeprav bi bilo to za Celje, ki mu grozi ob večjem deževju poplave, več kot potrebno, saj je bila škoda ob lanski poplavi večja, kot bi stala vsa regulacijska dela.

Tehnična dokumentacija za regulacijo voda in ureditev kanalizacije je doberšen del že gotova. Gre predvsem na hidro-

tehnična dela na vseh vodotokih, ki bodo zahtevala okoli 3 milijarde dinarjev stroškov. Šele po izvršitvi teh del je dana možnost za gradnjo prepotreb- nih kanalskih zbiralnikov in nove kanalske mreže.

Po dosednji oceni bi vsa ta dela, vključno s čistilnimi napravami veljala okoli 6 milijard dinarjev. Vodna skupnost »Savinja« v Celju pa še daleč ne razpolaga s takšnimi sredstvi. Letos je njen program zasno-

van le v višini 964 milijonov din za vodna regulacijska dela na širšem celjskem področju. V celjskem okolišu vodna skupnost zbere komaj 277 milijonov vodnega prispevka, kar je za regulacijo vodotokov v Celju zelo malo. Zato so predlagali naj bi letos zavezanci plačali dvojni vodni prispevek, torej 277 milijonov din več, vendar za ta predlog na občnem zboru vodne skupnosti ni nihče glasoval. Tudi če bi izglasovali ta sredstva, ne bi zadostovala za ureditev voda v Celju.

Zato bo letos Vodna skupnost »Savinja« v skladu s svojim programom in razpoložljivimi sredstvi nadaljevala regulacijo Voglajne v tretji in delno v drugi fazi, za kar bo na razpolago 306 milijonov dinarjev.

Tudi prometno vozlišče v Celju kliče po čim hitrejši rešitvi. Ureditev tega vozlišča bi morala financirati republika, zato ni znano, kdaj bo do realizacije tega prišlo. Zaenkrat lahko povemo le to, da je izdelan idejni projekt, za gradnjo magistrale zahod — vzhod (prva faza) od Levca do Mariborske ceste, ki bi naj potekala severno od savinjske železniške proge in bi bila urejena za dvopasovni promet. —tm—

VESTI IZ KOMUNE

Kako preprečiti razpadanje starih stavb?

Edini učinkoviti ukrep bi bil, če bi uvedli ekonomsko ceno stanovanj.

V hišah, ki so bile zgrajene po 1. januarju 1960. leta, plačujejo stanovalci najemnino, ki se vsaj približuje ekonomski ceni, čeprav najemnina še ni povsem ekonomska. To pa ne moremo trditi za najemnino v stavbah, ki so bile zgrajene pred tem rokom. Zato je razumljivo, da ta najemnina ne zadošča za obnavljanje starih hiš, kljub temu, da čim starejša je hiša, tem večja amortizacija ostane hiši, odnosno hišnemu svetu.

Stare hiše so razvrščene v tri kategorije. V prvi kategoriji so hiše, ki so čvrsto

grajene in podkletene, v drugo uvrščamo hiše, ki so grajene solidno, vendar ne tako kot hiše iz prve kategorije in v tretjo kategorijo hiše, ki so grajene manj solidno. Hiše iz prve kategorije, ki dosežejo starost sto let, ne odvajajo amortizacije, kar pomeni, da po tej dobi hiše koristijo amortizacijo za lastno obnovo, hišam iz druge kategorije ostane amortizacija v celoti po 80 letih starosti, hiše iz tretje kategorije pa zadržijo amortizacijo že po 60 letih.

Do te dobe plačujejo hišni sveti amortizacijo od zbra-

ne najemnine po regresivni lestvici, ki je določena z občinskim odlokom in se giblje od 65 do 35 odstotkov najemnin, kar je pač odvisno od starosti hiš. Čim starejša je hiša, tem manjša je amortizacija in obratno, čim novejša je hiša, tem večja je amortizacija.

Torej kot rečeno, kljub temu, da starim hišam ostane dokaj amortizacije in po preteku 60, 80 in 100 let celo vsa, ta sredstva ne zadoščajo da bi z njimi preprečili propadanje starih hiš. Edina rešitev je v ekonomskih najemninah, do česar bo moralo slej ko prej priti, če bomo hoteli zavarovati stanovanjski fond pred nadaljnjim propadanjem. —tm—

GLOBUS

Po informacijah zahodno-nemških industrijskih krogov planira Romunija izgradnjo nove tovarne za proizvodnjo emailirane posode — videti je, da pod vplivom dejstva, ker v zadnjem času ne morejo zagotoviti zadostnih količin emailirane posode iz uvoza iz socialističnih držav. Del proizvodnje nove tovarne pa bi bil namenjen tudi izvozu na področja kapitalističnih držav s konvertibilno valuto.

Tovarne emailirane posode v vzhodno-evropskih socialističnih državah (CRS in Poljski) se nameravajo v najbližnjem času hitro modernizirati in preusmeriti na proizvodnjo najkvalitetnejše posode za potrebe držav v svetu z najvišjim narodnim dohodkom po glavi prebivalstva (ZDA, Zahodno Nemčijo, Francijo in Skandinavске države ter Kanado). Poljaki so že lani izvozili v ZDA emailirano posodo v vrednosti preko 150.000 dolarjev, cenijo pa, da bo svoj izvoz že v nekaj letih dvignila na večkratno vrednost v to državo. Tudi v ZR Nemčijo vedno bolj pritiskajo s svojim blagom, odkar se uvoz lahke in cenene emailirane posode iz DR Nemčije zadnja leta neprestano znižuje zaradi nezadostnih kontingentov v mednarodnem blagovnem sporazumu. Čehi so zabeležili vidne rezultate pri izvozu kvalitetnejše posode v Francijo, medtem ko se proizvajalci Nemške demokratične republike usmerjajo v glavnem tudi na Skandinavске države.

Zadnja leta hitro rastejo izdatki za reklamo. Leta 1962 je bilo izdano v ta namen v državah EGS in v EFTA državah že preko 4.250 milijard dinarjev. Po glavi prebivalstva izdajo največ za reklamo v Švici (30 tisoč na leto), Švedski, Danski, Angliji itd. Od vseh oblik reklame je še vedno najmasovnejša reklama v časopisih in publikacijah, potem sledi direktno propagiranje s pomočjo lepakov, nalepkov itd., zatem radijska in televizijska reklama. Reklama pa je v posameznih državah postala že velika nadloga, zato so v Belgiji, Nizozemski in Skandinavskih državah prepovedali reklamo v televizijskih programih.

Po beležki v znanem italijanskem gospodarskem časopisu »24 Ore« raste izredno hitro proizvodnja v znanem italijanskem industrijskem podjetju Zanussi v Pordenone. Samo v enem letu, to je od 1962 do 1963 se je količinska proizvodnja povečala za 50 odstotkov, v preteklem letu pa ponovno za nadaljnjih 20 odstotkov. Sedanja dnevna kapaciteta tovarne znaša 6000 aparatov, od tega 3000 hladilnikov, 1200 strojev za pranje perila, 1200 električnih štedilnikov in 1000 drugih aparatov. V teku zadnjih pet let je tovarna uspešno znižala prodajne cene hladilnikov v povprečju za 50 odstotkov, strojem za pranje perila pa kar za 52 odstotkov — predvsem kot rezultat modernizacije proizvodnje.

Za predvideni plinovod Koper—Dunaj, ki bi se naj podaljšal do Češke, kažejo gospodarski krogi v Avstriji največje zanimanje.

Svetovna proizvodnja osebnih in tovornih motornih vozil — avtomobilov je dosegla leta 1964 kar 22 milijonov kosov ter je bila pri tem kar za 11 odstotkov večja kot leta 1963. Največji porast proizvodnje je dosegla Japonska, ki je proizvedla v preteklem letu kar 41 odstotkov več vozil kot prejšnje leto.

Mladina pred volitvami v CDS

Kandidacijski zbori za volitve v centralni delavski svet so za nami. Pri pripravah za volitve sodeluje z drugimi družbeno-političnimi organizacijami tudi mladinska organizacija. Najprej je mladina razobesila po tovarni lepake z razglasom volitev. S tistim dnem so se pričele razprave o kandidatih, ki bodo

morali nadomestiti tovariše, katerim poteče mandatna doba. Po ekonomskih enotah so na vseh sestankih sodelovali tudi predstavniki mladinske organizacije. Tovarniški komite je dal aktivom smernice za izbiro kandidatov med mladino na seji komiteja že 10. 3. 1965. Takrat je bila izdelana tudi analiza

mladih članov centralnega delavskega sveta, kar je dalo točno sliko, katerim poteče mandatna doba. Na podlagi te analize smo potem zbirali nove predloge.

Ker je bilo na prejšnjih volitvah od 15 izvoljenih mladih v centralni delavski svet kar 11 voljenih za dobo dveh let, se sedaj zamenjajo samo

štirje mladinci. Na kandidacijskih zborih po ekonomskih enotah pa je bilo predlaganih 7 mladincev in mladink. Prav tako se bo mladina aktivno vključila v delo tudi pri samih volitvah, saj so v več volilnih komisijah tudi mladi ljudje, ki se bodo trudili, da bodo svoje naloge kar najbolje opravili. F. B.

Smo pred volitvami članov CDS

ŽE DALJ ČASA SE VRŠE PRIPRAVE ZA VOLITVE ČLANOV CDS, KI BODO DNE 15. MAJA 1965. PRI EVIDENTIRANJU KANDIDATOV ZA ČLANE CDS SO AKTIVNO DELALE VSE MNOŽIČNE ORGANIZACIJE IN ZBORI PROIZVAJALCEV.

Na zborih delovnih ljudi, ki so bili dne 29. aprila 1965 so bile postavljene kandidatne liste za volitve članov centralnega delavskega sveta, ki bodo dne 15. maja 1965. Kandidatne liste so bile predložene volilni komisiji, ki jih je potrdila v skladu z zakonitimi predpisi.

V skladu s 33. členom Temeljnega zakona o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah (Ur. l. SFRJ, št. 15 64) objavlja volilna komisija kandidatno listo za volitve članov CDS Tovarne emajlirane posode Celje, ki bodo dne 15. maja 1965.

Volilna enota št. 1 (obrat za predelavo pločevine)

1. Dolenc Stane — vtiskovalec,
2. Dvoršak Stane — skupinovodja,
3. Goričan Pavel — delovodja,
4. Jančigaj ing. Miro — asistent obratovodje,
5. Kavčič Milan — delovodja,
6. Kramer Amalija — vlagalka,
7. Korošec Vili — vtiskovalec,
8. Koštomaj Jože — skupinovodja,
9. Marovšek Alojz — svetličar,
10. Valenčak Neža — vlagalka,
11. Vodeb Vera — varilka in
12. Zavšek Miha — skupinovodja.

Od predlaganih kandidatov bo izvoljenih v tej volilni enoti 8 članov CDS.

Volilna enota št. 2 (emajlirski obrat)

1. Centrih Jože — pečar,
2. Cander Jože — popravljalec brizg. aparatov,
3. Dereani Zofija — emajlirlec,
4. Hrovat Stane — pečar,
5. Juteršek Jože — pečar,
6. Koželj Marija — administrator,
7. Slokar Rudi — delavec pri montaži,
8. Stante Elica — emajlirlec,
9. Skrubelj Antonija — skupinovodja,
10. Turnšek Stanko — vpenjalec,

11. Višnar Jožica — skupinovodja,

12. Vrečko Julijana — emajlirlec.

Od teh kandidatov bo izvoljenih 11 članov CDS.

Volilna enota št. 3 (obrat za izdelavo jeklenih kotlov in odpreskov)

1. Jandrič Boro — elektrovarilec,
2. Lipar Feliks — klepar,
3. Muhovec Ludvik — skupinovodja in
4. Remus Anton — elektrovarilec.

Od teh kandidatov bo izvoljena 2 člana CDS.

Volilna enota št. 4 (pocinkovalnica in pokositrarna)

1. Perc Ivan — skupinovodja in
2. Ravnak Štefan — pocinkar.

Od teh kandidatov bo izvoljen 1 član CDS.

Volilna enota št. 5 (radiatorski oddelek)

1. Belak Ervin — varilec,
2. Konjedič Mirko — vpenjalec in
3. Suholežnik Edi — varilec.

Od teh kandidatov bo izvoljena v CDS 2 člana.

Volilna enota št. 6 (topilnica emajlov)

1. Kolarič Karel — mešalec emajl. surovin in
2. Lukman Ivan — mešalec emajl. surovin.

Od teh kandidatov bo izvoljen 1 član CDS.

Volilna enota št. 7 (vzdrževalni obrati)

1. Dobršek Mirko — delovodja,
2. Končan Vili — orodjar,
3. Putnik Milan — električar in
4. Šalekar Erih — orodjar.

Od teh kandidatov bodo izvoljeni 3 člani CDS.

Volilna enota št. 8 (vodstvo in servisne službe)

1. Bornšek Anton — kontrolor,
2. Bergine Franc — psiholog,
3. Čendak Ivan — vodja oddelka,
4. Grubič Berta — saldakontist,
5. Gajšek Anton — referent prevzema in odpreme,
6. Jamnišek Srečko — vodja izvoza,
7. Pratnekar Stevo — analitik OTK,
8. Pepel Ivan — referent,
9. Polutnik Mirko — referent,
10. Ravbar Pavla — kalkulant,
11. Rejc Marjan — vodja oddelka,
12. Šalej Breda — administrator,
13. Sulgaj Viljem — strojni ing.,
14. Videnšek Peter — vodja skl. izd. in
15. Žgank Marjan — konstruktor

Od teh kandidatov bo izvoljenih 10 članov CDS.

Volilna komisija

Prvi diplomanti višje tehniške šole v Mariboru

Minila so štiri in pol leta, kar se je odločilo precej tovarišev — tehnikov za izredni študij na višji tehniški šoli v Mariboru. Težavna je bila prehojena pot. Dolgo se je zatikalo pri matematiki. Ko je bila matematika premagana, je šlo hitreje. Profesorji višje tehniške šole so prihajali v Celje in podajali snov tako, da so izredni študentje lažje osvojili potrebno znanje. Razen rednih predavateljev so zelo pomagali s predavanji strokovnjaki iz našega in drugih podjetij.

Mislim, da je bil za izredne slušatelje zelo uspešen način študija, ki je omogočal, da so polagali predmet za predmetom. Na ta način so položili 24 izpitov, izdelali diplomsko nalogo, katero so zagovarjali 30. aprila 1965. Med diplomanti so: Slavko Udrih, Drago Dolžan, Franc Vrabčič in Marjan Krempuš, dočim tov. Lasnik zagovarja diplomsko nalogo med 11. in 14. majem 1965.

Naš izobraževalni center je diplomantom z zadovoljstvom pomagal pri študiju, ker so tovariši res z voljo in vztrajnostjo osvajali potrebno znanje.

Ob podelitvi diplom novim obratnim inženirjem, ki bo 15. maja 1965 v Celju, iskreno čestitamo in jim želimo mnogo uspehov pri delu s pridobivanjem znanja.

Izobraževalni center

NAJVAŽNEJŠA NALOGA: UVESTI IN UTRDITI NOVO ORGANIZACIJO

Vili Končan ni človek, ki bi odgovarjal tjavdan. Ob vsakem vprašanju se zamisli in njegovi odgovori so produkt tehtnega premisleka. Tak je po naravi; zaletavost mu je tuja in če le more, se ogne posplošitvam.

Prvo vprašanje, ki sem mu ga zastavil, je zahtevalo oceno dosedanjega dela centralnih organov delavskega samoupravljanja.

»Če primerjam vlogo in sistem našega socialističnega samoupravljanja,« je začel Vili Končan, »z dosedanjim delom centralnih organov v podjetju, mislim, da z doseženim ne moremo in ne smemo biti zadovoljni. Prepričan sem, da moramo posvetiti neprimerno več skrbi prav neposrednemu proizvajalcu. Iz tega sledi, da je treba celoten gospodarski sistem prilagoditi našemu delavcu in to je ena naših osnovnih nalog v prihodnje.«

Je povezava z občinsko skupščino takšna, kakršno bi bilo želeli?

»Povezava je nedvomno boljša kot je bila, vendar bi bilo želeli še tesnejšo — zlasti pri reševanju skupnih vprašanj.«

Izkušenj je nedvomno veliko. Katero bi veljalo v prihodnje upoštevati?

»Res, izkušenj je precej; izkušenj v pozitivnem in negativnem smislu. Predvsem se mi zdi, da bi morali zagotoviti boljšo informiranost članov kolektiva in doseči aktivno vlogo slehernega člana organov delavskega upravljanja in slehernega upravljalca. To zahteva od

vseh nas dobršno mero kritičnosti in samokritičnosti.«

Večkrat je slišati, da so odbori in komisije centralnega delavskega sveta »mašilo lukenj« v dejavnosti nekaterih strokovnih služb. Kaj sodiš o tem ti?

»Nekajkrat smo bili zares prisiljeni reševati probleme po tej poti, upam pa, da bo tega posej konec. Z pravilnikom o notranji organizaciji in drugimi pravnimi akti, ki jih še moramo uskladiti s statutom, bodo naloge vseh jasno in nedvoumno začrtane. Komisij in odborov — to je pokazalo delo — imamo preveč in se bomo pri nekaterih morali bolj posluževati strokovnih služb, katerim bomo natanko odmerjali zadolžitve.«

Pred centralnimi organi je nedvomno veliko nalog. Zanima me, kateri izmed njih prisojaš popolno prednost?

»Pravilniku o notranji organizaciji podjetja. Po mojem mnenju je pred nami najtežji del: novo organizacijo moramo uvesti in utrditi. To bomo uspeli z zavestno pomočjo celotnega kolektiva.«

Doslej smo bili med podjetji, ki so imela delavsko samoupravljanje najbolj decentralizirano. Nova organizacijska struktura predvideva še več delavskih svetov. Gre torej za for-

malno decentralizacijo. Bi bilo po tvoji sodbi treba tudi nekatere pristojnosti prenesti na nižje samoupravne enote ter tako opraviti tudi vsebinsko decentralizacijo?

»Nova organizacijska struktura organov upravljanja ne sme biti oblika formalne decentralizacije. V tej zvezi mora biti naša osnovna dolžnost, da vse odločitve zastran gospodarskega in družbenega razvoja prenašamo prav na neposrednega proizvajalca. Zato bi ne našteval, katere pristojnosti bi veljalo decentralizirati, ker jih pogosto pogosto podjetoja in interesi neposrednih proizvajalcev.« S.

Iz poenostavljenega primera obračuna EE je razvidno, da je točnost in učinkovitost vsega obračuna odvisna od točnosti obračunskih osnov, t. j. normativov. Normativ je količinski podatek dela in dogajanja v podjetju in večino teh dajejo tehniki v pripravljalnih službah in obratih.

Na kratko si pogledimo najvažnejše normative:

1. Osnovna normativna sta:
 - normativ materiala za izdelavo izdelka,
 - normativ dela (ure itd.) za izdelavo izdelka.

2. Na osnovi plana proizvodnje posameznih izdelkov izdelamo s pomočjo teh normativov naslednje plan:

- plan obsega proizvodnje (t. j. stopnje zaposlitve), izražen v količini dela (ure izdelave itd.),
- plan zasedbe strojev,
- plan delovne sile po delovnih mestih.

3. Na osnovi plana obsega proizvodnje izdelamo plan primernih stroškov strokovnih mest in DE, za katerega da zopet tehnik v obratu podatke:

- količinska potreba režijskega materiala po posameznih vrstah materialov,
- količinska potreba pomožnega dela (režijske ure) po delovnih mestih.

4. Po teh podatkih izdelamo plan primarnih stroškov. Za sekundarne stroške dobimo zopet razne normative od teh-

nikov pripravljalnih služb in sicer predvsem:

- normative porabe energije z ozirom na planiran obseg proizvodnje — elektrika, voda, plin, para itd.

5. Iz teh podatkov in predračunskih

- normativ materiala $\times$ pl. cena = vrednost materiala
- normativ dela (ure) $\times$ obr. cena = vrednost dela

skupaj

vrednost materiala
vrednost dela
obračunska cena izdelka.

Hochmüller Bogdan

Tehnik in obračun EE

Pri kalkulaciji (in delu) moramo seveda upoštevati še normative dovoljenih izmečkov in pri emajlirani posodi še predvidevati odstotek druge in tretje kvalitete. Tudi te podatke mora dati tehnolog (s pomočjo tehnikov tehniške kontrole).

Točna kalkulacija obsega in vrednosti dela in na tej osnovi kalkulacija cen izdelkov je za podjetje življenjske važnosti. Obračunske cene izdelkov, ugotovljene na tak način so osnova:

- za obračun realizacije posameznih DE,
- za obračun uspeha DE,

stroškov izračunamo plansko vrednost 1 ure izdelave (plan. stroški — ure izdelave), nakar izdelava tehniška priprava dela predkalkulacijo obračunskih cen za posamezni izdelek po normativih izdelka in sicer:

vrednost materiala
vrednost dela
obračunska cena izdelka.

ni, se lahko spremenijo samo količine. Analiza obrata bo obsegala predvsem:

- analizo raznih normativov in odstopanj do teh,
- analizo stroškov in uspeha DE na osnovi količinskih podatkov iz proizvodnje in vzrokov odstopanj normativov,

— analizo odstopanj od predvidenega načina izdelave (tehnološki postopek), ki podira normative in s tem ves plan,

— analizo vzrokov odstopanj in sprememb.

Vse dogajanje — od proizvodnje do prodaje — mora biti odraz sodelovanja tehnika, proizvajalca in ekonomista (načrt in normativ, možnost najracionalnejše izdelave, možnost prodaje). Vso tehniko dogajanja v podjetju moramo gledati skozi očala gospodarja to je skozi dinar, in tako mora gledati tudi tehnik, ki daje količinske osnove za obračun dinarja.

Za ilustracijo še ta dogodek:

V nekem našem podjetju je obratni inženir razkazoval inozemskemu gostu obrat in hvall tehniko in uspehe proizvodnje. Gost ga je vprašal: »In koliko stane ves ta način proizvodnje?« Dobil je odgovor: »Ne vem, to je stvar ekonomistov!«, nakar mu je gost dejal: »Pri nas ne bi mogli biti inženir, če tega ne bi vedel.«

Upajmo, da pri nas takih tehnikov kmalu ne bo več!

KDO MI BO ODGOVORIL?

TOVARIŠ UREDNIK!

Po končanem šoanju na EŠ sem dobila kot štipendist tovarne povabilo, naj se zgledam pri direktorju uvoza-izvoza zaradi nastopa službe. Še predno sem zagovarjala diplomsko delo, sem se oglašila pri tov. Brenčiču. Ob tej priliki mi je bil predstavljen tov. Marjan Pilihi, ki je prisostvoval razgovoru. Tovariš Brenčič mi je dejal, da je v uvozu prosto del. mesto deviznega referenta. Za začetek bi bila pripravnica, po pripravniki dobi bom pa zasedla to del. mesto. Glede znanja tuje jezika ni bilo govora! Iz mojih dokumentov o šolanju je razvidno, da sem se učila angleščine.

Tako sem po opravljeni maturi nastopila dne 21. 7. 1961 delo in bila nastavljen na del. mestu »pripravnik v uvoznem odd.« z mesečno plačo din 21.000.

Decembra 1962 sem rodila sina. Ko sem delala še štiri ure, o obljubljenem del. mestu dev. referenta ni bilo ne duha ne sluha. Pač pa se je začelo postavljati vprašanje mojega znanja nemščine. V šoli sem se učila angleščino, kar je bilo tov. Brenčiču znano. Zdaj pa je postalo nujno, da se naučim nemško. Po razgovoru z vodjo kadrovskega odd. in njegovim predlogom, naj sprejemam razpisano del. mesto »steno-daktilograf II« v uvoznem odd., katero je bilo razpisano verjetno zaradi mene, (ker pač »zaenkrat« ni drugega del. mesta in ker sem delala še 4 ure) sem ta predlog sprejela, čeprav sem vedela in to tudi izjavila tov. Vebro in tov. Brenčiču, da pogoja, da se moram izpopolniti v znanju nemščine, v 9 mesecih, ne bo mogoče izpolniti. Tako sem, kar pa je bilo tako samo formalno, napisala prošnjo komisiji za sklepanje in odpovedovanje del. razmerij ZP komerciala za razpisano del. mesto »steno-daktilograf II«, ki sem ga dejansko že zasedala. Prošnja je bila rešena ugodno. Prejela sem tudi odločbo o tej nastavitvi št. 6765 z dne 8. 2. 1964 z urno postavko 166 din. Seveda sem imela še odbitek, čeprav sem to delo opravljala že polni dve leti. Učila, vsaj poizkušala sem se učiti nemščine, kar pa je bilo nemogoče pri majhnem otroku in boleznih v družini. O težkih pogojih za učenje sem povedala in se opravičila tov. Brenčiču, ki pa na to ni odgovoril ničesar. Opravljala sem isto delo naprej. Tako je ostalo do junija 1964, ko sem zbolela in bila mesec dni v bolnišnici.

Ko sem se vrnila na delo, sem zvedela, da me namerava tov. Brenčič odstaviti, ker ima namesto mene neko tovarišico, ki zna nemško. Tov. Brenčič mi sam ni ničesar omenil o moji odstitvi oz. kakem takem namenu. Na seji DS EE 8 dne 7. 8. 1964 pa me je KSS(?) dal na razpolago in moje del. mesto ukinil, ustanovil »odobil« pa del. mesto »korespondent z znanjem tujih jezikov« s pogojem znanja nemščine in višjo komercialno šolo, za katerega se je interesirala tov. Silva Marcijan.

O tem, kaj se je zgodilo na DS EE 8, sem zvedela »po ovinkih«. Ne vem, zakaj me nihče pristojnih o tem, kaj se sklepa o meni in mojem del. mestu, o moji nesposobnosti itd., ni obvestil. Na tej seji so razpravljali o moji nesposobnosti, o kateri pa menim, da se je nanašala le na znanje nemščine. Tov. Marcijanov je ustrezala po novem razpisu le na pogoj znanja nemščine, saj šolsko izobrazbo je imela enako moji. Medtem ko so potekali razgovori z njo, je nastal problem, kam

z mano. Zame, za bivšo štipendistko, ni bilo primerne prostora, kar je razvidno tudi iz zapisnika. Iz tega zapisnika pa ni razvidno, da je potekala debata o tem, da moram sprejeti del. mesto »administratorja« v razvojnem odd. Tov. Brenčič je dejal: »Če noče sprejeti tega dela, lahko gre!«

Za računovodski sektor tudi nisem bila dobra, ker so našli le mesto »administratorja«. Toda ali sem hodila v šolo zato in me je podjetje zato štipendiralo, da bom stroje-piska? Enkrat sem že verjela besedam, zato kljub objubi, da bo kmalu »prišel razpis« za tajnico instituta, mesta nisem sprejela. Na takrat razpisano del. mesto »samostojni referent v pravni službi« sem se prijavila in bila tudi sprejeta, čeprav sem sedaj — po delu — tudi le stroje-piska z urno postavko din 166.

Kaj pa je bilo z mojim oz. novo razpisanim del. mestom korespondenta, katerega bistveni pogoj sta znanje nemščine in višja komercialna šola?

Marcijanov ni sprejela ponujene-ga mesta, ker so ji — med tem se je zaposlila pri LIK Savinja — le-tam zvišali plačo ter je kmalu nato odšla v Kranj.

Potem se je na razpisano mesto prijavila tov. Dita Kocjan. Preizkus o znanju nemščine je pokazal, da zna nemško. Torej je bistvenemu pogoj ustrežala. Bila je pogojno sprejeta in nato odpuščena. Zna la je nemško, a ni ustrežala. Zakaj? Torej le ni bistveni pogoj znanje nemščine?

Del. mesto »korespondent z znanjem tujih jezikov«, s pogojem višje strokovne šole in znanjem nemščine ni bilo ponovno razpisano, a ga sedaj zaseda tov. M. P. Njena strokovna izobrazba je administrativna šola. Njeno znanje nemščine je enako ničel ter se šele učiti nemščine. Imenovana ne izpolnjuje niti enega pogoja razpisa, vendar je bila sprejeta ter ima urno postavko 210 din ter kljub tem pomanjkljivostim le 15 % odbitek.

To me je pripravilo do tega, da sem to napisala. Zakaj? Se vam ne zdi, da tukaj nekaj ni v redu? Kako to, da je bila nova moč vseeno sprejeta? Opravlja isto delo kot sem ga jaz, le da je bil prej naziv »steno-daktilograf II« z urno postavko 166 din, sedaj pa »korespondent« z urno postavko din 210. Kaj je bilo s tem doseženega? Morda je bil namen nekoga ožigosati in onemogočiti z nesposobnostjo?

Priznajmo, da to ni način postopanja z mladim človekom, ki bi rad delal in za katerega je podjetje dalo sredstva, nazadnje pa zanj ni primernega prostora. Ali res zaradi nesposobnosti? Ali naj še verjamem, da sem morala zapustiti delo le zaradi neznanja nemščine in neprimerne šolske izobrazbe? Ali naj še verjamem v delo komisij za sklepanje in odpovedovanje del. razmerij? Čudno je to, da se za našega uslužbenca in štipendista z nekaj let prakse ne najde primerne-ga dela, za tujega prosilca z nižjo izobrazbo pa — in v času ko pravimo, da ne bomo najemali del. sile? Ali so za diplomanta EŠ le administratorska mesta? Tudi način postopanja s strani direktorja uvoza-izvoza ni pravičen, če že ne kaj drugega. Zanima me, kdo se strinja s takim načinom kadrovske politike in politike nekoga direktorja sektorja?

Je v podjetju kdo, ki bi mi lahko odgovoril, zakaj tako in kako da tako? Ali ga bo treba poiskati drugje?

Alenka Ajdnik

SPREMEMBA FIRME

Iz vloženih predlogov je videti, da so v velikanski večini predlogi predlagateljev izven podjetja in izven Celja. Po pošti je bilo vloženih 264 predlogov, medtem ko je bilo osebno vloženih 51 predlogov. Dokler komisija ne bo končala pregled vseh predlogov, ne bo mogoče še vedeti, koliko predlogov je bilo vloženih od članov kolektiva. Med osebno oddanimi predlogi v podjetju so namreč tudi predlogi, ki so jih predlagatelji iz Celja osebno oddajali v vložišču.

Zanimiv je pregled po krajih, iz katerih so prihajali predlogi. Zaenkrat napravimo lahko statistiko samo po poštnih žigih, iz katerih krajev so bile pošiljke. Pred vsemi prednjači Ljubljana z 123 predlogi. Nato slede:

Celje 28, Kranj 20, Maribor 7, Koper 7, Beograd 6, Trbovlje 5, Domžale in Jesenice 4, Radomlje, Novo mesto, Radeče, Medvode, Skofja Loka po 3, Skofja vas, Renče, Zagorje ob Savi, Marezige, Velenje, Sežana, Slov. Konjice, Most na Soči, Ptuj po 2, Smarje pri Kopru, Lovene na Pohorju, Koprivnica, Piran Store, Dravograd, Dolenji Logatec, Nova Gorica, Križevci pri Ljutomeru, Hrastnik, Slov. Gradec, Loški Potok, Sentpeter pri Gorici, Kamnik, Postojna, Mengeš, Dobropolje, Knežak, Grad, Slov. Bistrica, Vransko, Laško, Zg. Gorje, Rogatec, Boh. Bistrica, Ilirska Bistrica po 1.

Komisija za spremembo firme bo imela obilo dela. Upajmo, da bo med temi številnimi predlogi tudi mnogo dobrih in ustre-

nih, da bo izbor novega imena podjetja mogoč. Komisija bo pričela z delom ter bo predvidoma delala najmanj 15 dni. Vse predloge bo komisija najprej odprla, vpisala po šifrah, predhodno šifrirala tiste, ki niso opremljeni z ustreznimi šiframi, nato bo šele pričela ocenjevati posamezne predloge. Pri ocenjevanju predlogov se bo morala ravnati po kriterijih, ki so določeni v čl. 6 posebnega pravilnika o postopku za spremembo imena — firme našega podjetja. Ti kriteriji so naslednji:

— ime vsebinsko in po zunanji označbi odgovarja glavnim dejavnostim podjetja;

— ime je izraženo v eni besedi ali čimkrajši sestavljenki iz več besed;

— ime je v domači rabi odn. izrazoslovju;

— ime je glede na uporabnost čim bolj prikladno;

— ime nima sorodnosti z nazivi firm drugih podjetij.

Izid natečaja bo komisija po končanem pregledu vseh predlogov in sprejeti odločitvi objavila v Emailircu* in časopisu Delo. Ta objava bo koncem tega meseca. Strokovna komisija bo svojo odločitev predložila nato centralnemu delavskemu svetu, ki bo šele dokončno odločil o tem, kateri izmed predlaganih in izbranih najboljših imen za podjetje je sprejet. Nagrade bodo izplačane za 3 najboljše ter izplačilo nagrad ni vezano na odločitev centralnega delavskega sveta.

dr. Z. F.

Tovariši iz Struge odhajajo v svoje podjetje

V želji, da pomagamo novozgrajeni emailirnici »Boris Kidrič« v Strugi, se je naše podjetje obvezalo, da v okviru poslovnega sodelovanja med drugim usposobimo tudi kadre, ki bodo novemu podjetju omogočili prve korake in vdihnili življenje.

Naše podjetje je sprejelo 15. oktobra 1964 29 praktikantov, 15. januarja 1965 24 praktikantov, 23. marca 1965 19 praktikantov, 4. maja 1965 4 praktikahte. Vseh je 76. Razporedili smo jih na delovna mesta v emailirnici in surovinskih oddelkih. V emailirnici se priučujejo za varilce ročajev, izbočarje, nanosilce in v večini dekoriranja. V surovinskih oddelkih pa delajo na stiskalnicah, oblikovalnih klopih, varilnih strojih in pri izdelavi ročajev. Tudi za kontrolo izdelkov se priuču-

jeta dva. Iz tega je razvidno, da je področje priučevanja široko in to zato, ker bo bodoca proizvodnja slonela v začetku samo na teh kadrih. Pozneje pa bodo morali ti tovariši priučevati tiste, ki bodo prišli za njimi.

V sredini maja se poslovijo in gredo v svoje podjetje. Želimo jim, da bi bili uspešni na svojih delovnih mestih in da bodo prenesli izkušnje in navade, ki so jih pridobili v naši tovarni in izven nje, tudi v njihovo domačo sredino.

Postalo je soparno. Iz kotov je začel zaudarjati strašen smrad. Skozi zamreženo okno je pritiskalo sonce, strop se je potil od vročine. Mali otroci so se začeli zbirati okoli Velike deklice. Jokali so, Hoteli so sesti, tla so bila umazana, v kotih je bilo vse polno smrdljivih kupčkov, ob oknu je pripekalo sonce. Našli so deske, cunje, zaboje in drug za drugim sedli.

Gledali so v vrata, prisluškovali so šumom zunaj, a razen joka malih otrok niso slišali ničesar. Vsi so odšli. Ostali so sami. In prav ta tišina, ta negibnost zunaj jih je gnala v negotovost — v strah.

In temu strahu se je pridružila še žeja. Žeja, ki je silila k tlom, mrtvila ude, sušila usta in jih gnala, da so tekali med štirimi od sonca žarečimi stenami in prosili:

»Vode!«

»Vode!«

Celo Velika deklica je bila vklenjena v strah. Odkar so vstopili, ni odmaknila pogleda od vrat. Tolažila je otroke, ki so se zatekali k njej, jim obljubljala vodo, a še zmeraj je gledala v vrata, kot da ona edina ve, da bodo ostala zaprta, kot da tam vidi nekaj, kar drugi ne morejo videti, razumeti.

Žeja in vročina sta postajali vedno bolj neznosni. Sonce je pritiskalo s sten, skozi okno. Nikjer ni bilo slišati nikogar, razen otrok. Otroci so se naslanjali na steno, tipali po tleh, iskali lužo, mlakužo, karkoli mokrega, kar bi lahko izsesali, izsušili in si vsaj malo zmočili usta. Kot zaslepljeni so se zaletavali drug v drugega in vsakdo je vedel samo to, da je žejen, žejen, da mu je vroče, da hoče stran od tu.

Velika deklica je zbiralala okoli sebe male otroke, kot da jih ščiti pred nečim, kar vidi v teh zaprtih vratih. Nekaj jim je govorila, čeprav je vedela, da je nihče ne posluša.

»Vode, vode,« je bilo slišati od vsepovsod.

Deklica z zvezdo na goli roki se je plazila po tleh in se ustavljala pred vsakim otrokom. Pomolila je predse prazno skodelico in mrmrala:

»Bitte Wasser.«

Vrata so se za Bibo zaprla. V baraki so ostali samo mali otroci in Deklica s skodelico.

Dobro jim je delo, da so spet zunaj na zraku, da niso sami, da je z njimi še nekdo, pa čeprav samo vojaki. Zdaj jih je bilo še več, a kdo bi vedel, če so bili to isti, saj so si bili vsi na las podobni.

Morali so se postaviti v vrsto po velikosti. Dečki na eno in deklice na drugo stran. Brez prerivanja so to storili sami, vojaki so jih samo nadzorovali.

Bilo je vroče in sonce je žgalo, vendar so potrpežljivo čakali in mirno stali v vrsti, ker so vedeli, da bodo zdaj dobili vodo. Najprej bodo dali malim otrokom, potem pa še njim.

Čakali so vsi: otroci in vojaki.

Slišalo se je samo hripavo vekanje otrok iz barake. Ko bi jim vsaj dali vode.

Zakaj so ostali mali otroci v baraki? Morda je za njih bolje, če so pod streho. Tam je sicer vroče, vendar sonce ne pripeka tako močno. Ko bi jim vsaj dali vode, da ne bi jokali. Deklica s skodelico prav gotovo tudi joče. Ko bi jim vsaj že dali vode, ko bi vsem že enkrat dali vode.

Zakaj stojijo vojaki prav tako v vrsti kot oni in čakajo? Seveda, oni nimajo vode. Nekdo jim mora ukazati, naj jo prinesejo, oni jo ne morejo kar prinesiti. Mogoče so tudi oni žejni, a ne smejo piti, ker jim to ni nekdo dovolil. Tudi oni morajo čakati.

Toda koga? Koga morajo vsi čakati?

Izza barake so se zaslišali glasovi in koraki. Pokazala sta se najprej dva vojaka, a za njim je prišel on —

Vojak z zlatimi gumbi.

Imel je drugačno kapo od vojakov in na njegovi obleki se je vse svetilo zlatih našitkov. Nosil je rokavice in v roki je vrtel palico. Vojaki so stali kot kipi, ko se jim je približal. Nekaj je ukazal prvemu v vrsti, ta je udaril s petami in stekel izza barake. Zadovoljno je gledal za njim in se čez čas obrnil k vrsti otrok. Približal se jim je.

Miriam Steiner: VOJAK Z ZLATIMI GUMBI

8

Nekateri so pograbili skodelico v upanju, da je v njej voda in da jo deklica deli okoli, drugi se niso niti ozrli, saj je niso razumeli. Deklica pa je še kar naprej hodila, ihtela, vohljala po tleh, tekala po prostoru, se zaletavala v stene, dokler se ni ustavila pred Bibo. Tako kot ostali je tudi Biba sedela na tleh, gledala v vrata in jokala. Medtem ko se je Deklica s skodelico prerivala k oknu, se je začudeno ozrla v Bibo. Opazovala je solze, ki so polzele po njenih licih in nenadoma se je kot v vročici začela na kolenih pomikati k njej. Njeno telo je razburjeno drhtelo. S presušeniimi, razpokanimi ušni se je dotaknila Bibinih mokrih lic. Z vsem telesom se ji je približala, vzela je med dlani njen obraz in se hlastno dotaknila njenih solz in oči. Biba se je bala njenih velikih, široko odprtih oči tik ob svojem obrazu. Bilo jo je strah, strah, da bi zakričala. Hotela jo je odriniti, klicati na pomoč, a prav tedaj je nekdo zaklical:

»Vojaki.«

Deklica s skodelico se je odmaknila, pustila Bibin obraz in se spustila na tla. Stresel jo je krčevit jok, ihtenje brez solza. Biba jo je gledala in ni vedela, ali naj se skloni in jo pobere, ali naj zbeži pred njo. Pustila jo je na tleh in se pridružila drugim. Zbirali so se pred vrati. Bila so še vedno zaprta. Vsi so bili tam, samo deklica s skodelico je še vedno ležala na tleh. Biba jo je gledala in ko je zaslišala rožljanje pred vrati, je stekla k njej.

»Vstani,« je klicala. »Vstani, zdaj bodo odprli vrata, dobili bomo vodo, vstani.«

Ni se premaknila. Z rokami je grebla suha tla in jokala. Biba jo je skušala dvigniti in jo vlekla proti vratom, ki so se prav tedaj odprla. Otroci so zdrveli ven in že v naslednjem trenutku je bila baraka skoraj prazna. Ostalo je samo nekaj malih otrok, katerim vojaki niso dovolili izstopiti. Tik pred vrati je Deklica s skodelico spet zdrknila na tla in ni kazalo, da bi ponovno vstala. Vojak je zapiral vrata.

»Počakajte!« je zakričala Biba in se pognala ven. Bila je strašna že sama misel, da bi morala ostati tu.

Bil je velik in lep. Nosil je skoraj novo obleko in ovratnico. Vse na njem se je svetilo. Vsak gumb, vsak našitek, vsaka zlata nit, a nadvse veliki črni škornji.

Najprej se je samo sprehajal, potem se jim je čisto približal in jih začel opazovati vsakega posebej. Začel je pri najmlajših, se pravi pri Bibi. Stala je zadnja v vrsti. Gledal jo je, kot da jo pozna, in Bibi se je zdelo, da se ji je celo nasmehnil. S palico ji je popravil znak na roki in se mimogrede dotaknil njenih lic, kot bi jo hotel malo uščipniti. In Biba je vedela, da se mu mora nasmehnuti, sicer bi še utegnil udariti.

Odšel je naprej in si vsakega dobro ogledal. Ustavil se je pred deklico, ki v vlakcu ni hotela na stranišče, pred drugo z dolgimi lasmi, pred tisto s punčko... Gledal jih je z nasmehom, se za hip pred vsakim ustavil in odšel naprej, dokler ni nenadoma obstal pred Veliko deklico. Stala je prva v vrsti, nedaleč od barake z otroki. Videti je bilo, da je prav njo iskal. Dolgo jo je gledal in opazoval ji privzdignil s palico dolge lase, kot da želi videti, če ji tako bolje pristojajo, zdrknil s palico ob njenem telesu, si prižgal cigareto in jo opazoval. Ker je Velika deklica ves čas gledala v tla, ji je z orokavičeno roko privzdignil glavo in jo prisilil, da je gledala njega. Nasmehnil se je in odšel naprej.

Hodil je z rokami na hrbtu in mahal s palico. Bila je kot rep.

Stopil je k baraki, v kateri so bili še vedno otroci, ukazal je odpreti vrata in vstopil. A že v naslednjem trenutku se je vrnil z robcem na ustih in odhitel daleč stran.

Prišla sta dva vojaka z veliko steklenico. Otroci so zaživeli.

Voda!

Bili so vznemirjeni, vendar se ni nobeden premaknil. Vse oči so bile željno uprte v veliko steklenico. Vojak je odšel v barako. To se jim je zdelo čisto prav, saj morajo biti na vrsti najprej mali otroci, Deklica s skodelico in vsi tisti, ki so že ves čas jokali in se dušili v smradu in vročini.

Časnik izhaja v okviru enote informacije vsako drugo sredo v nakladi 3.700 izvodov in ga dobijo vsi člani kolektiva brezplačno. Ureja ga uredniški odbor: ing. Danilo Fajs, Ivo Gostečnik, Tone Ivanič, Emil Jejčič, Metka Božič, Vlado Smeh in dr. Franc Zupančič. Glavni in odgovorni urednik Vlado Smeh. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 39-21, interna 207. Tisk in kliseji ČP »Celjski tisk« Celje.

PLAN IN IZVRŠITEV PLANA V APRILU

TO POT BOLJ TESNO

Da se podjetje bori s precejšnjimi težavami pri uresničevanju svojih želja oziroma pri doseganju boljših rezultatov, to je že znano dejstvo. Znani so tudi vzroki, kajti ti so vedno isti, a jih žal ni moč odpraviti niti z najboljšo voljo, pač pa so za njihovo odpravljanje potrebna materialna sredstva.

Gre predvsem za določene težave in izpade v proizvodnji, ki jih povzročajo okvare zastarelih strojev in orodij ter pomanjkanje oziroma desortiranost materiala. V dokaz, da premagovanje problemov ni preprosto, bomo navedli nekoliko podatkov o rezultatih poslovanja v preteklem mesecu, ki nam naj-

bolje povedo, kako tesno smo izvrševali planske naloge. Količinski plan proizvodnje za mesec april je bil presežen z 1,6 %, medtem ko smo plan proizvodnje po vrednosti ostvarili z 99 %. Na ta način smo proizvedli za 4 % več po količini kot aprila lani ter kar za 14 % po vrednosti. Upoštevajoč ob-

jektivne težave smo vendarle kljub tesni izvršitvi plana lahko zadovoljni z doseženimi rezultati, ker so doseženi v krajšem časovnem intervalu.

Mesečni plani proizvodnje po ekonomskih enotah so bili izvršeni z naslednjimi odstotki ter pri naslednjih odstotkih slabe kvalitete:

EE	% izvršitve plana	% dejansko slabe kval.
1	79	1,58
2	101	8,85
3	82	1,78
4	123	0,44
5	103	0,07
6	100	5,55

Kot smo že navedli, znaša preseganje plana celotne proizvodnje 1,6 %. V preteklem mesecu je bilo čutili pomanjkanje materiala za proizvodnjo jeklenk. Prav tako nismo izdelali dovolj odpreskov za TAM zaradi okvare orodij.

Pri proizvodnji koles za TAM nastajajo težave pri kvaliteti materiala za platišče. Material namreč ne ustreza zahtevam toleranc. Pri proizvodnji frit je problem v pomanjkanju ustrežne embalaže. Te in še nekatere druge težave — kot so izpad kompresorja za zrak, pomanjkanje rezervnih elektronk za varilni avtomat itd. — so kazile napore za doseganje boljšega rezultata. Podjetje je izvršilo plan realizacije stoddostno. ČeDe

Prispevek k razpravi o pravilniku o notrajni organizaciji

ZAKAJ DRUGAČE?

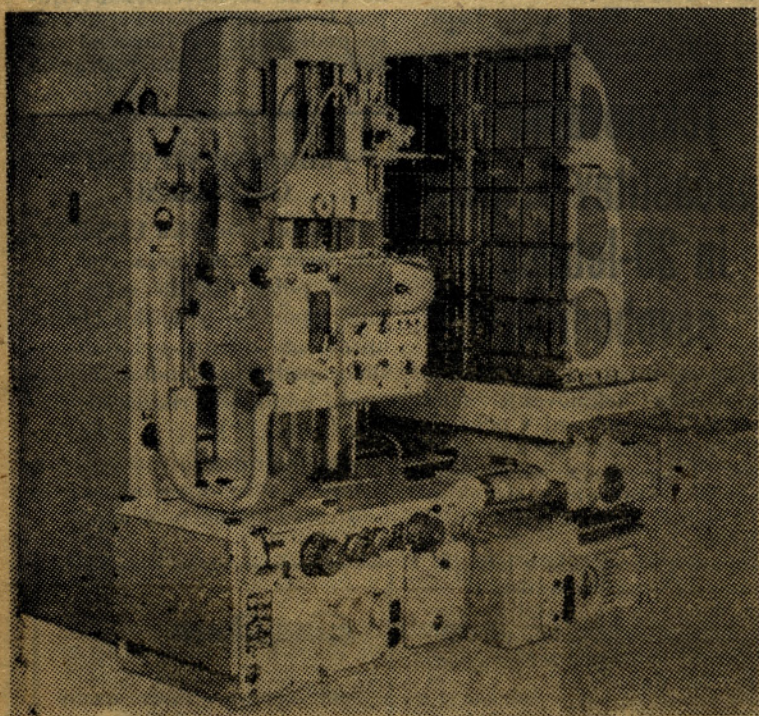
Razprave o notranji organizaciji podjetja so za nami. Člani DS EE 7 so na zadnji seji razpravljali o pravilniku notranje organizacije podjetja in utemljili nekaj bistvenih pripomb. Posredoval bom spremembo strukture obrata V — orodjarne, ki jo predlagajo člani DS.

Pravilnik predvideva razdvojitve EE 7 na obrat orodjarne in vzdrževalne službe. Zadnje naj bi pripadale v okvir pripravljalnih služb, kamor spada tudi celotna priprava obrata V. Tu mislim na konstrukcijski, tehnološki in lansirni oddelek. Takšna razdelitev daje organizacijski shemi sicer jasno in enostavno sliko; vse pripravljalne službe so v enem sektorju in struktura obratov je enaka. Tudi celovitost in usmerjenost podjetja je s tem delno zagotovljena. Čeprav so člani DS EE 7 bili seznanjeni z omenjenima motivoma, so po daljši razpravi sprejeli in soglašali s predlogom vodstva orodjarne, ki je naslednji:

CELOTNA PRIPRAVA OBRATA V NAJ PRIPADA ORODJARNI. Takšen predlog sicer narekuje izjemo z ozirom na ostale obrate, ki imajo pripravljalne službe grupirane v enem sektorju. Vendar pa lahko trdimo, da je struktura in način dela v orodjarni bistveno različen od ostalih obratov. Pogoste intervencije in česta odstopanja od zamišljenega delovnega postopka, ki ga pripravijo pripravljalne službe, narekuje ozko povezanost vseh služb, ki so vezane na končni izdelek — orodje. Menimo, da izdelavo orodja ne moremo istovetiti z redno proizvodnjo, kar opravičuje predlog DS EE 7.

TAKŠNO MIŠLJENJE NI MNENJE NEKOGA IZ ORODJARNE, MARVEČ DOLGOLETNE IZKUŠNJE VSEH ONIH, KI SO IMELI KDAJKOLI OPRAVITI S PROBLEMI ORODJARNE, ZATO BOSTA KOMISIJA IN UO MORALA TEMELJITO PROUČITI PRIPOMBE ČLANOV DS EE 7, KI ŽELIJO SAMO ODPRAVITI NEUREJENO STANJE.

IVAN GOSTEČNIK

ORODJARNA JE DOBILA NOV KOPIRNI REZKALNI STROJ

V zadnjem času smo v orodjarni pogostokrat slišali tožbo, da stara »kopirka« ne zmore več vsega dela in da je izgubila svoj najvažnejši »čut« — točnost. Zaradi te pomanjkljivosti se je čas celotne obdelave izdelka občutno podaljševal, ker je bilo potrebno vedno več ročnega dela zaradi netočne strojne obdelave. Kvaliteto obdelanih površin bo z novim strojem lažje doseči.

To je samo nekaj splošnih ugotovitev pred zaprtimi zaboji dragocenega stroja, ki je že postal tovarniško lastništvo. Kaj smo pa v resnici pridobili z novim strojem, bomo pa videli, ko bo »spregovoril« sam.